

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, Palmzondag, 2 april 2023

Een tweetal gedachten deze zondag van palm en passie, als verkondiging.



Ten eerste.

Ons Matteüs-evangelie zegt dat 'heel het volk' de veroordeling van Jezus wilde. "Zijn bloed komt over ons en onze kinderen."

Dat is - moeten we eerlijk vaststellen - inkleuring van Matteüs, vele jaren later, wanneer de geloofsgemeenschap van Israël innerlijk verdeeld zal zijn over de vraag of Jezus de Messias was. Helaas hebben christenen deze Matteüs-woorden vaak gebruikt om de joden weg te zetten. Gevaarlijk, ja zelfs levensgevaarlijk, heeft de geschiedenis van pogroms en holocaust uitgewezen.

Jezus is ter dood gebracht door de Romeinen. In de hoogste regionen van de gemeenschap van Israël, de hogepriesterlijke familie en omgeving, waren er Israëlieten die samenspannen met de Romeinen, met Pontius Pilatus, de Romeinse stadhouder. Zij vreesden de populariteit van Jezus bij het gewone volk, de armen, de vrouwen, de tollenaars, de zondaars. Dus niet 'heel het volk' wilde van Jezus af. Integendeel.

De gewone Joodse mensen begroetten Jezus als de profeet, de messiaanse koning, die niet op een paard van de machtigen maar op de ezel, het lastdier van de gewone man.

Ten tweede.

"En zie het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën."

De tempel in Jeruzalem, die daar in al zijn luister stond tot het jaar zeventig, ongeveer 40 jaar na Jezus' kruisdood, kende twee voorhangsels, fraai geweven, zeer dikke gordijnen, meters hoog en breed. Het eerste voorhangsel scheidde het eerste gedeelte van de tempel af van de voorhof. Achter het eerste voorhangsel mochten alleen gelovige joodse mensen

komen. Verder naar achter was een tweede voorhangsel. Dit scheidde dit voorste gedeelte af van het Heilige der heiligen. Achter dit voorhangsel bevond zich de ark van het verbond met de stenen tafelen met de geboden. Daarop waren twee gouden cherubijnen, engelen geplaatst. Tussen hun vleugels verbleef de Aanwezigheid van God.

Boven ons tabernakel zijn niet voor niets ook beelden van cherubijnen geplaatst.

In die verheven ruimte mocht alleen de hogepriester eenmaal per jaar binnentreden, op Grote Verzoendag, om een zoenoffer te brengen voor de zonden van zichzelf en van heel het volk. Bij die gelegenheid alleen werd het voorhangsel opzij geschoven.

Direct na het sterven van Jezus scheurt het voorhangsel van de tempel van boven tot onder in tweeën. Het evangelie lijkt ons te willen vertellen: het zoenoffer van Jezus aan het kruis is het definitieve en laatste offer. Nu zijn kwaad en zonden verzoend. De mensheid, u en ik kunnen een nieuw begin maken. Jezus is de ware tempel. Zijn doorboorde lichaam is de aanwezigheid van God in onze wereld.

In elke eucharistie, die wij ook als een offer beschouwen, is Christus aanwezig. Wij stuiten als mensen, als godzoekers, niet langer op een ondoordringbaar voorhangsel. Wij mogen tot God naderen. Hij verbergt zich niet langer voor de mensen, opgesloten in een volmaakte eenzaamheid. Hij heeft u en mij zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven.

Hij deelt ons lot, ons leven, onze liefde, onze passie, ons lijden en sterven. Wij mogen leven als verzoende mensen, die geen angst hebben voor Gods oordeel, maar leven uit genade, vergeving, liefde tot het uiterste.

In dat vertrouwen betreden wij de Goede Week en gaan wij de weg van Jezus, door lijden en dood heen, naar de morgen van de verrijzenis.

Het voorhangsel is gescheurd.

Wij mogen oog in oog staan met Christus, de Gekruisigde, in Wie God ons liefheeft ten einde toe, tot over de grens van de dood heen. Amen.

pastoor Nico van der Peet